

Comentariul poeziei "Mangafaua" de Mircea Cartarescu

Poezia "Mangafaua" a lui Micea Cartarescu publicata in volumul "Poeme de amor" (Bucuresti, Editura Cartea Romaneasca, 1983), ilustreaza multe dintre trasaturile liricii.

Docoment olograf/ dragaiubitule, /sunt tua sola in camra mea cu icoane de sticla, sunt/ ambetata, ci vino tu, stare mareata a sufletului, pe /motocicleta, pe biticulu, pe limuzina, mangafaua a/plecat la fetesti. De ce nu vi tu ? vina !/ Mi-am facut unghiie cu sidef, am chef arhonda, am chef/ p.s. Adu si banda cu kenny rogers, / auguri, mita, strada blanmarului 16 bis. / ce servitude, ce dezgust / ce dezgust; / Ce plictis

Dupa cum se poate observa, textul utilizeaza diferite tipuri de discurs, de la cele pistolar, marcat prin formulele-standard (de adresare si de post-scriptum), la cel retoric, inalt si patetic din invocatiile retorice : "ci vino tu, stare mareata a sufletului", "De ce nu vi tu ? vina " sau la cel coolocvial : "Mi-am facut unghiie cu sidef" "Adu si banda cu kenny rogers".

Sutn perfect recognoscibile inserturile caragialiene"docoment" "sunt ambetata", "Mangafaua a plecat la", "strada 16 bis", precum si cel eminescian : "De ce nu vi tu ? vina " .

La acesta se adauga siuntagma italieneasca "tuta sola" si termenul cu parfum fanariot "arhonda" insemnad boier (in grccia antica arhonzii erau cei mai inalti dregatori).

Este evidenta voluptatea poetului de a manui cuvintele si cliseele literare-glorioase si in evident contrast cu banalitatea trairii.

Poezia se inscrie, prin tematica, liricii erotice, dar sentimentul de dragoste evocat e unul erodat "plictis", "dezgust" si lipsit de intensitatea trairii si neinobilat de transcendentă, de idealitate.

In plus, elementul comic reactualizat prin caragialusme pare sa erodeze lirismul, fortandu-i pana la extrem capacitatile de expresie.

Singura voluptate pe care o evoca pozia e cea a manipularii cuvintelor a etalarii unor atitudini, gesturi si vorbe "literaturizate", consacrate priun operele literare anterioare.

Ironia, prozaismu, elementul comic si cel sublim parodiate, banalul,, precum si balansul prin acest melans de atitudini, timpuri si citatea sunt in masura sa dovedeasca distantarea poetului fata de trairea proprie si, in acelasi timp, fata de modelele literare asimilate.